

21
Tari Christillistä

ja

Hengellistä Wirttä/

Caikille Kristi Welille ja Sisarille rakasti ylöske-
hoituxeri Sielustans murhetta pitämään, oikian
catumuren ja uscon järjestyksä,

jotka

Jumalan Armon ja Pyhän Hengen johdattami-
sen kautta,

Herämisens jälkeen synnin suruttomuden unesta, ja
huonellisen työnsä tekemisen alla, ajaturisansa on
ceceonpannut, ja sitten suustans muilda ylös
kirjoitta, paranda ja prääntä
andanut

Johan Erikia Poica

Paimion Pitäjästä ja Caswolan Kylästä,
Wuonna 1764.

Se Ensimmäinen Wirtsi/

Catumuresta.

W. c. 23! HERRA älä wihassas se

v. 1.

Syk' johtu syndi mielehen, Joit' on enni
monda arwan, Joill' riedän päälles tuot-
tanen, Jjäsien cuollon warwan: Niin
murhe täyttä sydämen, ja carwar joutu tunnellen
Eudinen elämäni.

2. Woi cuiteng cungan pakenen? Taincaidaijesa
nuseas; Keneldä apu hakenen? Sill' oma jundu rasi-
cast

cast Mun soima synnis saastaiser, Helvetin wai-
wan ansainex; Ah! armahd Jumal wiellä.

3. Jos caxon täsä eteeni, Niin äckän turmelu-
ren, Ja ti.dän ett' on helvetti Duomittu rangai-
sturen, Jong tiedän synnit ansainen, Ja cuollon cou-
rijn joutunen Sen ruman synnin cautta.

4. Jos käännyn taani takämaan Mun endist
elämäni; Niin murhel corwal harvait saan Min suu-
ri syndejäni, Euin tehdes maistuit makiar, Nyt
muutuit sayer catkerax; Woi cuca väästä niistä.

5. Jos caxon siwul puolellan, Mull apu hakei-
sani; Niin näen myöskin olewan Perkelen wiettel-
jäni; Jong ullahtaren ottanut Mä oien, ja niin
tuottanut Ikellen tämän tuscan.

6. Jos caxon ylös taiwaseen, Mun Jumalani
puoleen, Händ wastan tiedän rickonen, Joit sydä-
men nyt ci. le. Ah! raucka, ettän wihoitin Pyhän
wanhurscan Duomarin, Ja hywintekiäni.

7. Euitengin tiedän wiellä mull Yhden, jong
ruoleen riennän! O Jesu! tygös itcu. suul Tullen
ja armoos kerjän: Sull tunnustan caicck ricoren,
Sä tulit wälimicheren Minun ja Jumalani.

8. Sä cuolit ristim hirsipuuus Mun lunasturexe-
ni, Ja sengin teet ett' walo uus Jo loista filmi-
sani, Jong cautta waaran harwaisen, Ja myöskin
Armon istuimen Weresäs uscon cautta.

9. O Isä armost andex ann Mun syndin suu-
ret sangen, Joill' olen sinun wihoittan; Sijn toi-
wos etees sangen, Ettäs ne andex annat mull Ja
älä eankan oikeull Käy, Poicas vijan tähden.

10. O Pyhä Hengi lohdata Mun suruißt sydän-
däni, Ja velcoos aina taiwuta, Paranna Elämä-
ni: Sill oma työ ja apu myös On turha Hengela-
lises työs, Sentähden apu kerjän.

11. Nyt kiitos oleon Jumalast, Hän ruusun
cuuli; Ylistys Herrall corkiall Euin hädäs auren
tuli. Hän synnin tundoon minun toi, Armon ja
lohduturen soi, Jost voiton wirttä laular.

Se Toinen Wirst.

Ufcon Tilasta,

B. c. O! Jesu Christ ja autuuden re.

v. 1.

Jesu mu' opeta rucoilemaan Eäll wijs
meisell mailman loyull, Eose' ajat sun
tulollas loyetetan; Ol' Jesu myös aina mull saa
pull. Mä olen kyll syndinen woimatoinen, Tee
Jesu mull niincuins teit miehell muinen, Euin hal
wattun wuotella macais.

2. Hän sydämest halaisi synnist päästä, Ja
anderi andamust toivoi; Ei huollut niin paljo hän
ruumins säästää, Eik suuttun tain mailman wai
woi. Mut Jesus, jold sairat caick awun saawat,
Hän paransi sielun ja ruumin haawat; Ah casos
cuing laupias hän ombi.

3. Hän holho niit' cuin hänen ingöns käywät Ja
syndejäns caruwat caicki; Hän teke ett' armon he
käfittäwät Myös elämät pitämän raiti. Näin Je
sus heild synnit caick poies canda, Ja Hengensa
Uyhän heill' siaan anda, Euin hallise heitä täs elos.

4. Ah casele Jesu myös minun puoleen, Eä
syndisi ennengin autit, Euin tulit ja sielustans vi
dit huolen, Niit taiwan tiell' käymähän saati; Mä
kerjän suld armoo, sijs awur riennä, Sun lau
piat casvos mun puolen läännä, Ja cuuldele mi
nua armost.

5. Ann anderi syndin, jott' suuret ovat, Joit' olen täällä tehnyt ain' usiast, Ja paranna sieluni haawat eowat, Mä rucoilen JESU täst' asiast, Etts Jäs cank' sorwittit minua täällä, Mun welcan pois pyhi sun kirjastast wie', Ja armostas tee mu wanhurscaar.

6. Mh puhdist' mun sieluni werelläs nyt, Jost' Sinua rucoilen nöyräst; Ann anderi armostas syndini syyt, Joist' olen kyll' joutunut könhär. Miet uscoo, toiwu ja rackautta, Mä pyhdän suld JESU, ja sydänd uunta, Etts armostas annat mull niittä.

7. Myös wahwist' mun uscon o! JESU jalo, Ett' ansios päällä turwaisin aina; Ja syhtä sydämeen henges walo, Sun armos ja woimas mull laina, Ett' rippuisin Nutuudes kirjini täällä, Jongas minull ansaitit ristin päällä, Eose' Sieluni lunastit callist.

8. Viel' kärsimään JESUS mu wahwistacon, Eose' Riisaus laarohon tulen; Ja useoni wahwari perustacon, Ett' lapsi häld ostettu olen; Ett' olisin uscosa kärsiwäinen, Ja JESUYEN arwon päällä luottawainen, Sill' se paras neuwo mull ombi.

9. Mut' JESU ett' racastan lähimmäistän, Häll' hywä, cuin ikellen, swisin; Ja sorwinnoll' cohtaisin' wihamiestän, Ett' anderi anda häll' woisin Mut' mitä täällä tehdän meild' picaisudes, niist' älä meit' rangais wanhurscaudes, Waan armostas nekin ann' andey.

10. Nyt' iloiteat cankani rackat caicki, Jote' nudesta syndynet olet, Jo JESUS nyt' minungin siihen laiti, Hän herättä synnissä cuollet; Jong' edest' händ sydämest' mahdan kirjittä, Ett' lambaitans caike, heist' murhett' pitä, Ja pelasta syngiäst' corwest.

11. Siis Jumakat palwella mahdamme täällä, Händ' sydämest' kirjittä myös sängen; Ja uscosa

taskella JEsuyen pääll, Eht' heicot tääll usiast kyll
langem: Hän meillen on mieluinen woimaa tuoman,
Sill' sitä cuin hywä on aicoin saaman Juur can-
giat ja hitaat kyll ollan.

12. Me aamulla unesta heräwäiset, Eoht rucoilla
mahdamme muista, Ett olisim päiwän taas seisowai-
set, Ja wihollist woisim pois suista: Sill maailma
wiha, ja perkel cöke, Eose' meidän tääll horjuwar
hecoy näke, Sentähden ol' apuna JEsu.

13. Eose ehto wiel ioutu ja päiwä lasse, Nijn
Jumalat mahdam myös kisttä, Ett' caikis cuin sie-
lu ja ruumist cose, Hän isällist suru meist pitä. Ja
aamull ett olemme rauhas maannet, Ja päiwängin
uude häld nähvä saanet, Joll wircam työt toimit-
ta taidam.

14. Nyt siuna o JEsu mun kätteni työ, Ja caick'
onnettomus poisestä; Jh waarat a wahingot tacai-
sin lyö, Ann' woiman sun armostas kestä, Mutt ol-
can täs cuitengin tahtos sinun, Sä tarpet kyll pa-
rahin arwat minun; Sentähden sun halduus caick'
annan.

15. Mutt sieluni tarpet mull anna Jumal, Sit'
cuin suld pydän ja anon; Ja rawike häändä sill py-
häll sanall: Jost JEsus meit neuwo ja sano: Enst
ehikät Jumalan waldacunda, Teill maallista rieka-
utt Jumal anda, Ja ruumime tarpeita kyllä.

16. O Jumala siuna myös Esiwaldoa, Ja Cu-
ningast suurta ja racast; Pois poistamaan wääryst-
tä isän maalda, Ett pelwosas eläisim wahwast.
Häll pitkä myös ikä ja onne laina, Ett lewos ja
rauhasa eläm' aina, Ja Jumalisuus meisä wahwist.

17. Mutt Jumalisuus on mus heicko waja, Sitä
minun tondon mull soima, Ja sielulda lewongin po-
jes aja, Nijn ettei ol' uscolla woima: Mutt sieluni,
luo

luota sun Jesuses pääll', Hän edestäs kähnyt on
Golgathan mäel, Eose piinan ja cuoleman kärkei.

18. Mun sydämen cowutt' mä walitan wiel, Ah
etten waan pensijr langeis, Euin minu poiserytäis
autuud:n tiel! Mun Jesu mull sun Pyhä Henges:
Euin otais pois sydämen kipeest cowast, Ja annais
mull sydämen uuden lihast, Niincuins ike luwan-
nut olet.

19. Mii olet mun sielun wiel murhell'nen, Ja saa-
tat tääll igelles tusca; Sill' Jesus on syndisill' armol-
linen, Euin catu caicf syndins ja usco Ett' Jesueld
weri tuot' Kruemaasa, Ja edestäm Ristin pääll'
Golgathasa, Eas, sieluni, lunastust suurta.

20. Viel' Jesus nyt ruoile Isää taiwaas, Ja
sydämeest racas on tott': Euin rist:n pääll' ollesans
waikias waitwas Niin wieläkin waari meist otta; Hän
anderi andanust meille ano, Ja sieluitten autuutta
aina jano, Eas' ract utt määrätöind suurta!

21. Ah! älkämme siis aiatelco täs niin, Ett' Isäl-
lä cowa on sydän Meit lapsians wastan, cuin rippua
kijun' Min Poicansa ansios pyydäm. Jesus Ewan-
geliumis neuwo meitä: Myös Isäkin racasta ike
teitä, Ja Poic:ns teill' arouren annoi.

22. Siis eläkäm Christuren u'cosa tääll, Euin
meist' pa:jo waitwa on nähnyt, Ja meit perilliseri
taiwahan wiel' On piinall' ja cuolemall' tehnyt; Ja
wäktäkäm syndi cuin wetä meitä Sen ijäisen cuo-
leman cauhioi teitä, Joit' uscoroin sielu tääll' kähpi.

23. Näin hurscasti eläkäm armon ajas, Ett' cun-
nias cuoleman herfell, Engell' meidän sielum weis iloon
taiwaas, Pois mailman pahalda retkeld; Min mui-
stain ett' taiwaisa palcka on suur, Mutt' ijäises itcus
ain rangaitus juur, Euing elämä ollut on täällä.

24. O' Christ.t! sen päälle siis ajatus lään', Ett'
tä

tämän nyt elämän rahdus, Täällä toinen taick toinen
niist käsitetän: Ja tiedä sijt ett' se on turhus, Jos ruumi-
stas holhot kuin cuolewa on, Mut' sielust et huoli kuin
cuolematoin. O tshmyttä tokeutt suurta.

25. Viel' raceasti Christityt neutwon teitä, Quin
cuollehen uscon pääll luotatt', Ett' rucoilett' Jesust
kuin outta meitä, Ja Pyhällä Hengelläs tuotta Meill'
uscon, joll' elo on Jesusea, Ja lahjat muut suuret
sill' totudesa, Quin walmis on ettamaan waстан.

26. Täs usco ja toivo ja raceaus wiell' On Tait-
waasta suurimmat lahjat, Ja kärsimys Jesuren askelo-
den tiell; Quin uudesta syndyuet saawat. Siis älä
kämme cakoco muiden päälle, Sill' meill' esimercki
on Jesus täällä, Quing elämät käyttämän pitä.

27. Mut' Jesu! ett' uscosa loppuun asti Näin kiin-
ni juur ripuisim wahwast; Ja tuskisa seisemaan kä-
siwästi Meit wahwista Jesu ain taimwast. Eose' Eas-
nas not saarnatan ymbär maata, Waick' moni on
pahembi paeanata, Meit syndisi armahd o Jumal.

28. Sun Hengelläs walais ni' os opettajam, Ett'
wiricansa wiriäst tekisit; Ja lambaitas hartasti cai-
sifit ain, Heit hedelmälliseri näkisit. Ja, ettäs niie
eloos ain lähetäisit, Quin sieluja autuuteen kädityp-
laisit, Ja taimwan tiell' käymön heit nuwois.

29. Ah tule nyt tyköni Jsa, Poica, Ja asu ain
sydämesäni! Ah tule nyt tule sä Hengi woipa, Ja
sytytä halameseni Min' sinua suuresti raceastamaan,
Ja uscon cautt' sinu da caicki saamaan, Ja rucous
minusa kehoit.

30. O autuast sielu ja ihmisen last', Josas, Colo-
m'na suus, is' aut! O autuast ihmist täst' syndisest
maast, Quin Taimwasta Hengen on saanut, Joca
hänen hengens canh' todistapi, Ett' autuan ilon hän
armost saapi, Ja Jesueld' cruunungin caunin.

31. Eose' aicas o! Jesu! on tänne tulla, Sun
omias ottaman täällä, Mut' silloin ett' mahdaisin
walmis olla, Ja euulla sit' suloista äändä, Joll' oi-
kiall puoll' seisowat wiwotetan, Nyt tuleat te sisälle
waldacundaan, Cuin walmistett' teille on ennen.

32. O sitä suurt ilo cuin siellä euulu, Eose' pää-
semme näkemään näitä; Sit' ijäistä suloista ri-mu-
hunu, Ja Carikan omia häitä. Siel' woitoxi wei-
sa juur iloisanfa, Mun sieluni ylkäns Jesuyen cans-
fa, Ja kiitost' häll' ijäti laula.

33. Mä Carikan häihijn jo euskut olen, Kyll' aica
sitt' pian jo joutu: Mä riemusta rauken eose' sinne
tulen, En taida mä olla siell' outo: Eose' Jesus
mun suleinen ylkämiehen Mu' kädestä talutta sisäll'
wiimein, Ja eruumulla eruumuun mun pääni.

34. O armothyt hyvä cuins Jesu mull' teit, En
sinua kiittä niin taida: Wasit' minä tän' äskön nyt
suurexi näin, Ja tarpell' sex: mull' aiwan; Etts wel-
cani werelläs maran olet, Jong' cautta mä waldän
caict' pirun muolet, Eose' usosa ripun sus' kiinni.

35. Mä kiitän sijs' m' olestä wöyrimmästä, Etts o-
let tain autuun' mull' ansasta; Ja yistän sinua sydä-
mestä: Amn' Jesu sun' Henges mun' eänkan, Cuin
rucoillis' kiittäsi minus' sinu, Etts lahjoittas' siunan-
nut olet minu. Viel' tulewast' anon myös armo.

36. Jo lopetan weijun sill' langeis' äänen, Ja caic-
ta tiet' culkemaan lähden; Ab' rucoilcat' Jesust' caict'
jälken' jäänet, Ett' tundisit' syndiame' nähden. Mut'
Jesu mu' armosas' pösymähän, Ja muuta sun'
Hengelläs' sihen myös' käänn', Sun
cunniakes' ijäti. Amen.

